

Nr 87.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändrad lydelse af § 40 i nådiga förordningen om kyrkostämman samt kyrkoråd och skolråd den 21 mars 1862 samt § 42 i nådiga förordningen om kyrkostämman samt kyrkoråd och skolråd i Stockholm den 20 november 1863; gifven Stockholms slott den 11 mars 1910.

Under åberopande af bilagda utdrag af statsrådsprotokollet öfver ecklesiastikärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen att antaga härvid fogade förslag till

1) lag om ändrad lydelse af § 40 i nådiga förordningen om kyrkostämman samt kyrkoråd och skolråd den 21 mars 1862, samt

2) lag om ändrad lydelse af § 42 i nådiga förordningen om kyrkostämman samt kyrkoråd och skolråd i Stockholm den 20 november 1863.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas Riksdagens vederbörande utskott; och förblifver Kungl. Maj:t Riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städe välbevågen.

Under Hans Maj:ts

Min Allernådigste Konungs och Herres sjukdom:

GUSTAF ADOLF.

P. E. Lindström.

Förslag
till
Lag
angående ändrad lydelse af § 40 i förordningen om kyrkostämma samt
kyrkoråd och skolråd den 21 mars 1862.

Häri genom förordnas, att § 40 i förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd den 21 mars 1862 skall erhålla följande ändrade lydelse:

För att vinna bindande kraft skola kyrkostämmas beslut underställas Kungl. Maj:ts nådiga pröfning och fastställelse, då besluten angå:

a) försäljning, pantförskrifning eller utbyte af någon sådan kyrkoförsamlingen tillhörig fastighet, som, utan att till kyrkoegendom kunna räknas, för något församlingens gemensamma nytta afseende ändamål densamma genom gåfva eller testamente tillfallit, äfvensom öfverenskommelse, hvilken medför förändring i de rättigheter, kyrkoförsamlingen till sådan fastighet äger;

b) upptagande af lån; samt

c) påläggande af afgifter, hvilka erfordra uttaxering för längre tid än fem år.

Beslut, som bör Kungl. Maj:ts pröfning underställas, skall insändas till Kungl. Maj:ts befallningshafvande i länet, hvilken det åligger att handlingarna, jämte eget utlåtande, till Kungl. Maj:t öfverlämna.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1912.

Förslag

till

Lag

angående ändrad lydelse af § 42 i förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd i Stockholm den 20 november 1863.

Häri genom förordnas, att § 42 i förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd i Stockholm den 20 november 1863 skall erhålla följande ändrade lydelse:

Mom. 1. För att vinna bindande kraft skola kyrkostämmas och kyrkofullmäktiges beslut underställas Kungl. Maj:ts nådiga pröfning och fastställelse, då besluten angå:

a) försäljning, pantförskrifning eller utbyte af någon sådan fastighet, som, utan att till kyrkoegendom kunna räknas, för något församlingens gemensamma nytta afseende ändamål densamma genom gåfva eller testamente tillfallit, äfvensom öfverenskommelse, hvilken medför förändring i de rättigheter, kyrkoförsamlingen till sådan fastighet äger;

b) upptagande af lån; samt

c) påläggande af afgifter, hvilka erfordra uttaxering för längre tid än fem år.

Mom. 2. Beslut, som bör Kungl. Maj:ts pröfning underställas, skall insändas till öfverståthållarämbetet, som det åligger att handlingarna, jämte eget utlåtande, till Kungl. Maj:t öfverlämna.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1912.

Utdrag af protokollet öfver ecklesiastikärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 11 mars 1910.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern LINDMAN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena greve TAUBE,
Statsråden: PETERSSON,
 HEDERSTIERNA,
 SWARTZ,
 grefve HAMILTON,
 grefve EHRENSVÄRD,
 MALM,
 LINDSTRÖM,
 NYLANDER,
 VON SYDOW.

Chefen för ecklesiastikdepartementet, statsrådet Lindström, anförde, efter gemensam beredning med cheferna för civil- och finansdepartementen:
»Den 26 februari 1909 förordnade Kungl. Maj:t, att utlåtanden skulle infordras från öfverståthållarämbetet och Kungl. Maj:ts befallningshafvande, efter vederbörande kyrkostämmors hörande, öfver särskilda inom ecklesiastikdepartementet utarbetade lagförslag, afseende ändrad lydelse af *dels* § 40 i förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd den 21 mars 1862, *dels ock* § 42 i förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd i Stockholm den 20 november 1863. Enligt dessa förslag skulle kyrkostämmas och kyrkofullmäktiges beslut om upptagande af lån, hvilka beslut för närvarande skola underställas Kungl. Maj:ts pröfning

endast då lånet är ställt på längre återbetalningstid än två år, i regel underställas nådig pröfning och fastställelse. Dock skulle underställning icke erfordras i fråga om beslut att upptaga lån för tillfälliga behof, där genom sådant beslut sammanlagda beloppet af församlingens i enahanda ordning skedda upplåning icke komme att öfverstiga hälften af den summa, som för det sistförflutna kalenderåret beslutits skola i församlingen anskaffas genom uttaxering.

Af de numera inkomna yttrandena öfver berörda förslag inhämtas, att flertalet af i ärendet hörda vederbörande i hufvudsak tillstyrkt förslagen, ehuru åtskilliga mindre förändringar och tillägg i desamma därvid ifrågasatts.

Kungl. Maj:t har förut denna dag, på föredragning af statsrådet och chefen för civildepartementet, beslutit föreslå Riksdagen att antaga inom civildepartementet utarbetade nya förslag till lagar angående ändrad lydelse af dels §§ 33 och 73 i förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862, dels § 74 i förordningen om kommunalstyrelse i stad den 21 mars 1862, dels ock § 30 i förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm den 23 maj 1862, hvilka samtliga lagförslag åsyfta att begränsa de borgerliga kommunernas rätt att upptaga lån. Enligt dessa förslag skulle kommunalstämmas och stadsfullmäktiges beslut om upptagande af lån i regel underställas Kungl. Maj:ts pröfning och fastställelse, dock att underställning icke skulle erfordras i fråga om beslut att upptaga lån, där genom sådant beslut sammanlagda beloppet af kommunens utan underställning skedda upplåning icke öfverstiger skillnaden mellan, å ena sidan, en tiondel af den sammanlagda inkomst, för hvilken kommunala utskylder skolat för sistförflutna året utgöras, och, å andra sidan, den summa, som för nämnda år beslutits skola i kommunen anskaffas genom uttaxering. Den af chefen för civildepartementet i ämnet lämnade utredning synes mig utvisa, att äfven i fråga om de kyrkliga kommunerna ett behof föreligger att begränsa rätten att upptaga korta lån. Emellertid lär i afseende å den kyrkliga kommunen, där lånebehovet i regel icke framträder så skarpt, gränsen kunna sättas betydligt snäfvare än som föreslagits beträffande den borgerliga kommunen. Dessutom torde svårigheter möta att tillämpa den af chefen för civildepartementet föreslagna mätaren af den fria lånerätten i de fall, där den kyrkliga och borgerliga kommunens gränser ej sammanfalla. Det har i ärendet ifrågasatts såväl af styrelsen för svenska stadsförbundet som af fullmäktige i riksbanken uti deras till civildepartementet afgifna utlåtanden i ämnet, särskildt med hänsyn därtill att i ett flertal fall skolväsendet i städerna torde komma att öfverflyttas på den borgerliga kommunen, huruvida öfver

hufvud taget för den kyrkliga förefinnes behof att upptaga lån utan Kungl. Maj:ts tillstånd. Det synes äfven mig, som om detta icke i allmänhet skulle vara fallet. Visserligen kunna ju af åtskilliga anledningar inom kyrkliga kommuner behof att upptaga tillfälliga lån uppstå, men då dessa mera sällan torde behöfvas för täckande af löpande utgifter, synes vederbörande församling i regel kunna utan egentlig olägenhet afvakta Kungl. Maj:ts tillstånd till lånets upptagande. Där i särskilda fall ett mera konstant behof af tillgång till lånemedel föreligger, lärer Kungl. Maj:t kunna medgifva vederbörande att förskaffa sig en stående kredit till visst begränsadt belopp.»

Föredragande departementschefen uppläste härefter inom ecklesiastikdepartementet utarbetade förslag till lagar angående ändrad lydelse af § 40 i förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd den 21 mars 1862 samt § 42 i förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd i Stockholm den 20 november 1863, samt hemställde, det Kungl. Maj:t tacktes föreslå Riksdagen att antaga samma lagförslag.

På tillstyrkan af statsrådets öfriga ledamöter behagade Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i nåder bifalla hvad föredragande departementschefen sålunda hemställt; och skulle nådig proposition till Riksdagen aflåtas af den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:
Christer d'Albedyhll.